

Chrzest – dar wszystkich darów

Przejmujące są historie ludzi, którzy przyjmowali łaskę chrztu świętego w późniejszym okresie swojego życia. Powody mogły być różne; zaniedbanie albo brak wiary rodziców, czasami inne wyznanie religijne albo po prostu ateizm. Oczywiście mamy na myśli takie osoby, które zdecydowały się przyjąć chrzest po rzetelnym namyśle, po gruntownym osobistym przygotowaniu. Zapewne takich osób nie jest wiele. Przejmująca jest historia św. Edyty Stein, Żydówki, której droga do Kościoła była bardzo długa. Ale gdy już poszła do kapłana katolickiego, by prosić o sakrament chrztu, była na to gotowa, jej dusza już do tego dojrzała. Wiedziała, czego chce i o co prosi. Wiedziała też, że wyrzeknie się jej własna matka, gorliwa Żydówka. Chrzest był dla niej rzeczywistą bramą do Kościoła, do wiary w Pana Jezusa; wiemy, że potem została karmelitanką i umarła śmiercią męczeńską w obozie koncentracyjnym. Większość z nas przyjęła chrzest w okresie wczesnego dzieciństwa, i tak powinno być. Być może teraz niektórzy myślą, że wtedy nie mieli wyboru, bo inni, tzn. rodzice wybierali za nich. A przecież tego wyboru dokonujemy w każdej chwili. W chrzcie świętym otrzymaliśmy dar wszystkich darów, bo dzięki niemu mogliśmy potem przystąpić do spowiedzi świętej i do Komunii, do innych sakramentów, i tak jest do dzisiaj. Osobistego wyboru chrztu świętego dokonujemy

za każdym razem, gdy kolejny raz wyznajemy nasze grzechy w sakramencie pokuty i przyjmujemy Pana Jezusa do serca, gdy trwamy w naszym życiowym powołaniu, albo je porzucamy, gdy staramy się wytrwać w wierze. **[prob.]**